

کتاب دانیال - شماره نود و شش

کاربرد سه گانه پیشگویی: رمزگشایی از چارچوب پیشگویانه برای واپسین روزها

Jeff Pippenger

2024-02-29

چارچوب پیام نبوی ویلیام میلر عبارت بود از دو قدرت ویرانگر: نخست بت پرستی و سپس پاپ گرایی؛ و چارچوب پیام نبوی فیوچر فور آمریکا عبارت است از سه قدرت ویرانگر: بت پرستی، سپس پاپ گرایی، و سپس پروتستانتیسم مرتد؛ با این همه، در پایان همگی به طور همزمان حضور دارند. کلید اصلی نبوی برای فهم نبوی میلر این بود که «دائمی» در کتاب دانیال نمادی از بت پرستی است، زیرا این امر پیوند دو قدرت ویرانگر را برقرار می‌کند که به چارچوب فهم نبوی او بدل شد. کلید اصلی نبوی برای فهم نبوی فیوچر فور آمریکا نیز این است که «دائمی» در کتاب دانیال نمادی از بت پرستی است، زیرا تحقق تاریخی بت پرستی ترتیب رویدادها در دانیال باب یازدهم، آیات ۴۰ و ۴۱ را تثبیت کرد؛ امری که به چارچوب فهم نبوی فیوچر فور آمریکا بدل شد.

همان گونه که همواره در مورد نور تازه صادق است، پیشرفت حقیقتی که در سال ۱۹۸۹، هنگام فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی، از مهر گشوده شد، با مخالفت‌های بسیاری از سوی صداها گوناگون روبه‌رو شد. مقاومتی که در برابر حقیقت صورت گرفت، همواره به درک روشن‌تری از حقیقت انجامید. در آن مناقشات اولیه علیه حقیقتی که در شش آیه پایانی باب یازدهم دانیال یافت می‌شود، چندین قاعده نبوی موجود در کتاب مقدس به‌عنوان شواهد اساسی برای پشتیبانی از افزایش معرفتی که هنگام گشوده شدن مهر کتاب دانیال در سال ۱۹۸۹ رخ داد، شناخته شدند. ما در حال حاضر یکی از آن قواعد را بررسی می‌کنیم که آن را «کاربرد سه گانه نبوت» می‌نامیم.

ما با بررسی دو کاربرد سه گانه آغاز کردیم که در یک سطح همان خطاند، اما در سطحی دیگر متفاوت‌اند. دو تجلی نخست روم (بت پرست و پاپی)، تجلی سوم روم مدرن را بنیان می‌گذارند. دو تجلی نخست بابل (بابل و بابل)، تجلی سوم بابل مدرن را بنیان نهادند. روم مدرن همان وحش مکاشفه فصل هفدهم است که بابل مدرن بر آن سوار می‌شود و بر آن سلطنت می‌کند. آن‌ها به همان اندازه از هم متمایزند که یک کابوی از اسپش، اما همچنین با یکدیگر مرتکب زناي روحانی می‌شوند، پس در آن سطح یکی‌اند. دو کاربرد سه گانه دیگر نبوت وجود دارد که رابطه‌ای مشابه دارند.

دو ظهور نخست ایلیا (ایلیا و یوحنا تعمیددهنده)، ایلایای سوم ایام آخر را تثبیت می‌کنند. همچنین دو رسول نخست که راه را برای فرستاده عهد آماده می‌کنند (یوحنا تعمیددهنده و ویلیام میلر)، رسولی را که در ایام آخر راه را برای فرستاده عهد آماده می‌کند، تثبیت می‌کنند. در ارتباط با این دو رشته از کاربردهای سه گانه نبوت، سه نکته مهم وجود دارد که باید به آن‌ها توجه کرد.

نخستین نکته این است که نمایندگان تاریخی واقعی دو رشته از کاربردهای سه گانه نبوت، در اصل همان شخصیت‌های تاریخی‌اند، اما هدف آنان در دو بازنمایی به‌روشنی متفاوت است. نکته دوم این است که دریاپییم تمایز میان آن دو کاربرد سه گانه نزدیک به هم نبوت چیست. این تمایز آن است که ایلیا نمایانگر کاری بیرونی در ایام آخر است و پیام‌آوری که راه را برای «فرستاده عهد» آماده می‌سازد، نمایانگر کاری درونی در ایام آخر است.

نکته سوم قابل توجه این است که عیسی، به‌عنوان آلفا و امگا، ایلایای سوم و نیز سومین پیام‌آوری که راه را آماده می‌کند، به‌منزله هم پیام‌آور ایلایایی نخست و هم پیام‌آور ایلایایی آخر، و نیز پیام‌آور نخست و آخر آماده‌کننده راه برای پیام‌آور عهد، معرفی می‌کند. پیام‌آور ایلایایی فرشته نخست و

پیام‌آور ایلیایی فرشتهٔ سوم، تحقق سوم ایلیا را شکل می‌دهند، و پیام‌آوری که راه را آماده می‌کند به‌عنوان پیام‌آور جنبش‌های هر دو فرشتهٔ نخست و سوم بازنمایی شده است.

ایلیا نبی در رویارویی کوه کرمل، تصویری از رویارویی آخرالزمانی میان قوم خدا و اتحاد سه‌گانهٔ روم مدرن ارائه می‌کند.

کوه کرمل در شمال اسرائیل و نزدیک ساحل مدیترانه واقع شده است. این کوهستان تقریباً از شمال‌غرب به جنوب‌شرق امتداد می‌یابد و پشته‌ای شاخص را تشکیل می‌دهد که حدود ۳۹ مایل (۶۳ کیلومتر) طول دارد. درهٔ مجیدو که به درهٔ یزرعیل نیز شناخته می‌شود، در جنوب‌شرقی کوه کرمل قرار دارد. کوه کرمل و درهٔ مجیدو از نظر فاصله نسبتاً به هم نزدیک‌اند. فاصلهٔ میان آن دو، به‌صورت خط مستقیم (اصطلاحاً «پرواز کلاغ»)، حدود ۲۰ تا ۲۵ مایل (۳۲ تا ۴۰ کیلومتر) است. در غرب کوه کرمل دریای مدیترانه قرار دارد و در شرق درهٔ مجیدو و درهٔ یزرعیل، دریای جلیل واقع است که به دریاچه طبریه یا دریاچهٔ کینرت نیز معروف است.

در کتاب مکاشفه، نبرد هرمجدون به درهٔ مجدو اشاره دارد، و الهام نمی‌خواست شاگردان نبوت باور کنند که کتاب مکاشفه پیام خود را به‌صورت تحت‌اللفظی بیان می‌کند؛ از این رو، وقتی هرمجدون (مجدو) را هرمجدون خواند، از واژهٔ «هار» که به معنای «کوه» است استفاده کرد تا روشن شود که این نبرد بازنمایی معنوی نبرد نهایی است که اژدها، وحش و نبی دروغین جهان را به سوی آن رهبری می‌کنند.

یوحنا با نامیدن مگیدو به‌عنوان آرماگدون روشن ساخت که نباید آن را مکانی جغرافیایی واقعی فهمید، زیرا مگیدو دره‌ای است و هیچ کوهی ندارد. در نزدیکی آن، کوه کرمل قرار دارد؛ جایی که رویارویی ایلیا با اخاب و پیامبران ایزابل رخ داد؛ از این رو، هم مگیدو و هم کوه کرمل تمثیل‌هایی از نبرد نهایی آرماگدون‌اند.

اگر با اورشلیم، کوه کرمل و درهٔ مگیدو مثلثی رسم کنید، اورشلیم در گوشهٔ جنوب‌شرقی آن مثلث قرار می‌گیرد، کوه کرمل در شمال‌غربی و درهٔ مگیدو در شمال‌شرقی. منطقه‌ای که به‌طور نمادین نمایانگر نبرد آرماگدون است به دو دریا محدود است، و پادشاه شمال (فاحشهٔ بابل مدرن) میان دریاها و کوه مقدس پرچال به پایان خود می‌رسد. و در آن زمان، دورهٔ آزمایش انسان پایان می‌یابد.

اما خبرهایی از مشرق و از شمال او را مضطرب خواهند ساخت؛ از این رو با خشم عظیم بیرون خواهد آمد تا نابود کند و بسیاری را به کلی از میان بردارد. و خیمه‌های کاخ خود را میان دریاها، بر کوه مقدس و پرچال، برپا خواهد کرد؛ اما به پایان خود خواهد رسید و هیچ‌کس یاری‌اش نخواهد کرد. و در آن زمان، میکائیل، آن سرور بزرگ که از فرزندان قوم تو حمایت می‌کند، برخواید خاست؛ و زمانی از تنگی خواهد بود چنان‌که از زمانی که امتی بوده تا همان وقت هرگز نبوده است؛ و در آن زمان قوم تو نجات خواهند یافت، هر که در کتاب نوشته یافته شود. دانیال ۱۱:۴۴-۱۲:۱.

کاربرد سه‌گانهٔ ایلیا نمایانگر رویارویی بیرونی قوم خدا با پادشاه شمال است، که سر اتحاد سه‌گانهٔ اژدها، وحش و نبی کاذب است و جهان را به سوی آرماگدون سوق می‌دهد. سه دشمن ایلیا که اتحاد سه‌گانه را نمونه‌وار می‌کردند عبارت بودند از اخاب، که پادشاه ده قبیلهٔ شمالی بود و نمایندهٔ ده پادشاه مکاشفه باب هفده که با فاحشهٔ بابل زنا می‌کنند و موافقت می‌کنند که پادشاهی خود را برای "یک ساعت" به آن فاحشه بدهند، که همان "ساعت" بحران قانون یکشنبه است. فاحشهٔ بابل توسط ایزابل نمایانده می‌شد، و پیامبران بعل ایزابل و کاهنان بیثقه، نبی کاذب را نمایندگی می‌کنند.

بحران قانون یکشنبه با قانون یکشنبه‌ای که به‌زودی در ایالات متحده می‌آید آغاز می‌شود و هنگامی که میکائیل برمی‌خیزد پایان می‌یابد. وقتی آن قانون یکشنبه فرا برسد، صدای دوم مکاشفه باب

هجده، گله دیگر خدا را از بابل فرا می‌خواند. دوره زمانی از این فراخوان خروج از بابل تا بسته شدن مهلت، دوره داوری فاحشه بابل است. همچنین دوره‌ای است که روح‌القدس بی‌پیمانه ریخته می‌شود. آن «ساعت»ی است که ده پادشاه موافقت می‌کنند که با فاحشه صور به طور مشترک حکمرانی کنند، که دیگر فراموش شده نیست. آن «ساعت»، زمان «زلزله» عظیم مکاشفه باب یازدهم است، وقتی که صد و چهل و چهار هزار نفر همچون بیرقی برافراشته می‌شوند.

و پادشاهان زمین که با او زنا کرده و در ناز و نعمت با او زیسته‌اند، چون دود سوختن او را ببینند، بر او نوحه و ماتم خواهند کرد؛ از ترس عذابش از دور خواهند ایستاد و خواهند گفت: وای، وای بر آن شهر بزرگ بابل، آن شهر نیرومند! زیرا در یک ساعت داوری تو فرارسیده است. مکاشفه ۹: ۱۸-۱۰

همان‌گونه که یوحنا مجدو را به‌عنوان کوه («har») مجدو معرفی کرد تا حقیقتی روحانی و نه حقیقتی تحت‌اللفظی را نشان دهد، داوری فاحشه بابل و صور نیز به‌عنوان رخدادی که در «ساعت» و نیز در «روز» رخ می‌دهد شناخته شده است.

از این رو، در یک روز بلایای او فرا خواهد رسید: مرگ و ماتم و قحطی؛ و او کاملاً با آتش سوزانده خواهد شد، زیرا خداوند خدا که او را داوری می‌کند، نیرومند است. مکاشفه یوحنا ۸: ۱۸.

پس از ۲۲ اکتبر ۱۸۴۴، دیگر «زمان نبوی» نباید به‌طور نبوی به کار گرفته شود و از این رو داوری قدرت پاپی به‌عنوان رویدادی که در «ساعتی» و همچنین در «روزی» رخ می‌دهد، نمایانده شده است. «ساعت» داوری او دوره نبوی‌ای است که از قانون یکشنبه در ایالات متحده آغاز می‌شود و تا بسته شدن مهلت ادامه دارد. در هنگام بررسی ایلیای روزهای آخر، مشخص کردن این دوره اهمیت دارد، زیرا نبرد ایلیا بر کوه کرمل پس از آزمون درونی قوم خدا در روزهای آخر می‌آید، و دوره آزمون، هم برای کلیسا و هم برای جهان، همان آغازها و پایان‌های نبوی را در بر دارد.

دو ندای مکاشفه باب هجده، نمایانگر دو دعوت متمایز به سوی دو کلیسا هستند. کلیسای نخست همان صد و چهل و چهار هزار باب هفتم مکاشفه است، و کلیسای دومی که فراخوانده می‌شود، جمعیت عظیم باب هفتم مکاشفه است. دعوت به سوی صد و چهل و چهار هزار هنگامی صورت می‌گیرد که روح‌القدس به‌طور محدود ریخته می‌شود، و دعوت به سوی جمعیت عظیم وقتی انجام می‌شود که روح‌القدس بی‌اندازه ریخته می‌شود.

پیامبر می‌گوید: «دیدم فرشته‌ای دیگر از آسمان فرود آمد که قدرتی عظیم داشت؛ و زمین از جلال او روشن شد. و با صدایی نیرومند و بلند فریاد کرد و گفت: بابل عظیم سقوط کرد، سقوط کرد، و مسکن شیاطین شده است» (مکاشفه ۱: ۱۸، ۲). این همان پیامی است که از سوی فرشته دوم داده شد. بابل سقوط کرده است، «زیرا همه قوم‌ها را از شراب خشم زناکاری خود نوشانید» (مکاشفه ۱۴: ۸). آن شراب چیست؟—تعالیم باطل او. او به جای سبت فرمان چهارم، سبت دروغینی را به جهان عرضه کرده است و همان دروغی را تکرار کرده که شیطان نخستین بار در عدن به حوا گفت—جاودانگی طبیعی روح. بسیاری از خطاهای هم‌سنخ را نیز در سراسر جهان گسترش داده است، «احکام انسان‌ها را به جای تعالیم تعلیم دادن» (متی ۹: ۱۵).

وقتی عیسی خدمت عمومی خود را آغاز کرد، هیکل را از بی‌حرمتی کفرآمیزش پاک ساخت. از جمله آخرین اعمال خدمت او، دومین پاکسازی هیکل بود. پس در آخرین کار برای هشدار به جهان، دو دعوت متمایز به کلیساها داده می‌شود. پیام فرشته دوم این است: «بابل سقوط کرد، سقوط کرد، آن شهر بزرگ، زیرا همه ملت‌ها را از شراب خشم زناکاری خود نوشانید» (مکاشفه ۱۴: ۸). و در فریاد بلند پیام فرشته سوم، آوازی از آسمان شنیده می‌شود که می‌گوید: «ای قوم من، از او بیرون آید تا در گناهانش شریک نشوید و از بلایایش نصیبی نبرید. زیرا گناهانش تا به آسمان رسیده و خدا شرارت‌هایش را به یاد آورده است» (مکاشفه ۴: ۱۸، ۵). پیام‌های برگزیده، جلد ۲،

فرشته نیرومند در تحقق باب هجدهم مکاشفه فرود آمد، زمانی که ساختمان‌های عظیم شهر نیویورک در ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱، با رسیدن «باد شرقی» اسلام، فرو ریختند. سپس او با صدایی بسیار قوی فریاد زد و گفت: «بابل عظیم سقوط کرده است، سقوط کرده است، و به مسکن شیاطین بدل شده است.» و آنگاه در آیه چهار صدای دیگری «از آسمان شنیده می‌شود که می‌گوید: «ای قوم من، از او بیرون آید.» آن دو صدا «دو دعوت متمایز خطاب به کلیساها» هستند. دو کلیسای متمایز خدا در روزهای آخر چنین شناخته می‌شوند: «صد و چهل و چهار هزار» و «جمعیت عظیم».

دوره آزمایش صد و چهل و چهار هزار با اسلام وای سوم آغاز می‌شود؛ همان‌که اشعیا آن را «روز باد شرقی» می‌نامد. آن دوره آزمایش با قانون یکشنبه قریب‌الوقوع در ایالات متحده و اجرای اجباری علامت وحش پایان می‌یابد. وحش پادشاه جعلی شمال است، سر بابل مدرن. بابل همان شیر در باب هفتم دانیال است، و پیامبر نافرمان از یهودا، که نماینده ادونتیسیم لائودیکیه‌ای است، در دوره‌ای می‌میرد که با «خر» اسلام (۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱) آغاز می‌شود و با «شیر» (بابل مدرن) پایان می‌یابد.

در دوره‌ای که به‌عنوان "قبر" نبی نافرمان ادونتیسیم لائودیکیه‌ای نمایانده شده است، باران دیر هنگام به اندازه تقسیم می‌گردد، زیرا دعوتی متمایز به کلیسای صد و چهل و چهار هزار انجام می‌شود. هنگامی که آن دوره پایان می‌یابد، در "ساعت" "زلزله عظیم"، که نمایانگر قانون یکشنبه در ایالات متحده است؛ دوره صدای دوم مکاشفه هجده، با اجرای نشان وحش فرا می‌رسد، که همان نشان پادشاه شمال است. در همان زمان، اسلام وای سوم به کار گرفته می‌شود تا داوری‌ای پیش‌رونده و فزاینده را بر جهان مرتد بیاورد. پیامی که توسط "ببرق" صد و چهل و چهار هزار در طی آن دعوت متمایز دوم به کلیسای "جماعت عظیم" اعلام می‌شود، "نشان" "پادشاه شمال" و نقش اسلام وای سوم را که به‌عنوان "فرزندان شرق" نمایانده شده است، مشخص می‌کند.

پیامی که در آیه چهل و چهار باب یازدهم دانیال قدرت پاپی را به خشم می‌آورد، و پیامی که آخرین حمام خون پاپی را آغاز می‌کند، به صورت «اخباری از مشرق» (اسلام) و «شمال» (نشان وحش) نشان داده شده است. در آن دوره، همچون دوره پیشین، اسلام «باد شرقی» برای آغاز آن دوره داوری را بر ایالات متحده می‌آورد، و آن دوره هنگامی پایان می‌یابد که پادشاه شمال به پایان خود می‌رسد، «میان دریاها و کوه مقدس پرشکوه»، در دره مجدو و کوه کرمل.

دوره داوری بابل معاصر، که نمایانگر بستر مرگ (قبر) اوست، با نماد شرق آغاز می‌شود و با نماد شمال پایان می‌یابد؛ همان‌گونه که بستر مرگ پیامبر لائودیکیه‌ای نافرمان در نخستین فراخوان متمایز به کلیساها پایان یافت. قبری (بستر مرگ) که هم پیامبر دروغین بیت‌ئیل و هم پیامبر نافرمان یهودا در آن دفن شده‌اند، میان «الغ» و «شیر» نشان داده شده است.

ایلیا نماینده قوم خدا در روزهای آخر است؛ قومی که با دشمنی سه‌گانه‌ای روبه‌رو بودند که توسط آخاب، ایزابل و پیامبران ایزابل نمایندگی می‌شد. ایزابل نماد قدرت پاپی در کلیسای چهارم، یعنی ثباتیر، است و پیامبران او در کرمل توسط پیامبران بعل و کاهنان بیشه نمایانده شدند. بعل نمایانگر یک خدای مذکر است و کاهنان بیشه نماینده عشتاروت، یک الهه مؤنث؛ از این‌رو پیامبران دروغین ایزابل از مذکر و مؤنث تشکیل می‌شدند و ترکیب کلیسا و دولت را نمایندگی می‌کردند؛ ترکیبی که در کتاب مکاشفه با تمثال وحش نشان داده شده است.

این ایالات متحده است که نخست تصویر وحش را در ایالات متحده و سپس در جهان برپا می‌کند، و این ایالات متحده است که پیامبر کاذب اتحاد سه‌گانه است. آخاب، پادشاه ده قبیله، نماینده ده پادشاه مکاشفه باب هفده است، یعنی اژدها، و ایزابل همان وحش است. ایلیا در کوه کرمل با اتحاد سه‌گانه

بابل مدرن رویارو بود؛ جایی که روسپی بابل به پایان خود می‌رسد و هیچ‌کس یاری‌اش نمی‌کند. کاربرد سه‌گانه ایلیا نمایانگر رویارویی بیرونی‌ای است که بر مردم خدا در روزهای آخر وارد می‌شود، و ایلیا نماینده پیامبری است که به‌طور مستقیم با آن سه قدرت در تقابل است.

یکی از عناصر مهم داستان ایلیا «باران» است که نمایانگر «باران پسین»ی است که در تاریخ آن رویارویی ریخته می‌شود. در دوره منتهی به رویارویی بر کوه کرمل، ایلیا به‌صراحت اعلام کرده بود که جز به فرمان او بارانی نخواهد بارید. دوره‌ای که تا «ساعت» داوری ایزابل امتداد می‌یابد، همان دوره‌ای است که نخستین «صدای» متمایز داده‌شده به کلیساها آن را نمایندگی می‌کند. آن «صدا» در ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ رسید و در آن دوره «باران» صرفاً «پیمان‌شده» بود، و در همان دوره، دو پیام رقیب «باران پسین» درگیر بحث حقوق بودند. یکی پیام جعلی «گربه برای تموز» بود که نمایانگر پیام «صلح و امنیت» به‌شمار می‌رفت، و دیگری پیام حقیقی «وای سوم اسلام» بود.

پیام راستین "باران پسین" بر اساس نقش اسلام در وای سوم استوار بود. آن پیام از یک منبع برخاست (که "America" America for بود)، و آن دو پیام تا هنگامی که تاریخ درستی پیام راستین را تأیید کرد، برای برتری با یکدیگر کشمکش داشتند و همچنین حماقت پیام "صلح و امنیت" را در چنین زمانی تأیید کرد.

نبوت‌های دانیال و یوحنا باید فهمیده شوند. آن‌ها یکدیگر را تفسیر می‌کنند. آن‌ها حقایقی را به جهان عرضه می‌کنند که هر کسی باید آن‌ها را بفهمد. این نبوت‌ها برای شهادت در جهان هستند. با تحقق آن‌ها در این ایام آخر، خودبه‌خود روشن خواهند شد. مجموعه کرس، ۱۰۵.

نخستین تحقق ایلیا در کاربرد سه‌گانه ایلیا، توسط ایلایای دوم که عیسی او را یحیی تعمیددهنده معرفی کرد، تأیید می‌شود. آن دو شاهد با هم، ایلایای سوم را پایه‌گذاری می‌کنند.

و چون آنان رفتند، عیسی به سخن آمد و درباره یحیی به مردم گفت: برای دیدن چه به بیابان رفتید؟ نی‌ای که از باد می‌لرزد؟ اما برای دیدن چه بیرون رفتید؟ مردی با جامه‌های لطیف؟ اینک، آنان که لباس‌های لطیف می‌پوشند، در کاخ‌های پادشاهانند. پس برای دیدن چه بیرون رفتید؟ پیامبری؟ آری، به شما می‌گویم، و حتی فراتر از پیامبر. زیرا او همان است که درباره‌اش نوشته شده: اینک، فرستاده خود را پیش روی تو می‌فرستم تا راه تو را پیش رویت آماده سازد. به راستی به شما می‌گویم، در میان آنان که از زن زاده شده‌اند، کسی بزرگ‌تر از یحیی تعمیددهنده برنخاسته است؛ با این همه، کوچک‌ترین در پادشاهی آسمان از او بزرگ‌تر است. و از روزهای یحیی تعمیددهنده تا کنون، پادشاهی آسمان آماج خشونت بوده و خشونت‌پیشگان آن را به زور می‌ربایند. زیرا همه پیامبران و شریعت تا زمان یحیی نبوت کردند. و اگر بخواهید بپذیرید، او همان ایلیا است که می‌بایست بیاید. هر که گوش شنوا دارد، بشنود. متی ۱۱:۷-۱۵

ما این مطالعه را در مقاله بعدی ادامه خواهیم داد.

امروز، در روح و قدرت ایلیا و یحیی تعمیددهنده، فرستادگان منصوب از جانب خدا توجه جهانی را که در معرض داوری است به رویدادهای خطیری جلب می‌کنند که به‌زودی در ارتباط با ساعات پایانی مهلت و ظهور عیسی مسیح به‌عنوان پادشاه پادشاهان و خداوند خداوندان رخ خواهد داد. به‌زودی هر انسان برای اعمالی که در جسم انجام داده است داوری خواهد شد. ساعت داوری خدا فرا رسیده است، و بر دوش اعضای کلیسای او بر روی زمین مسئولیت سنگین هشدار دادن به کسانی نهاده شده است که گویی بر لبه پرتگاه هلاکت ابدی ایستاده‌اند. برای هر انسان در سراسر جهان که گوش فرا دهد باید اصول مورد نزاع در مجادله عظیمی که در جریان است به‌روشنی بیان شود؛ اصولی که سرنوشت تمامی بشریت به آنها وابسته است.

در این ساعات واپسین دوران آزمایش بنی‌آدم، آنگاه که سرنوشت هر جان به‌زودی برای همیشه تعیین خواهد شد، خداوند آسمان و زمین انتظار دارد کلیسای او چون هرگز پیش از این بیدار شده و به عمل برخیزد. آنان که به واسطه شناخت حقیقت گران‌بها در مسیح آزاد شده‌اند، از نظر خداوند عیسی برگزیدگان او به شمار می‌آیند، که بر همه مردمان روی زمین مورد عنایت‌اند؛ و او بر آنان حساب می‌کند تا ستایش‌های آن را آشکار سازند که ایشان را از تاریکی به نوری شگفت‌انگیز فراخوانده است. برکاتی که چنین سخاوتمندانه عطا شده‌اند باید به دیگران رسانده شوند. مزده نجات باید به هر امت و قبیله و زبان و قوم برسد.

در رؤیاهای پیامبران قدیم، خداوند جلال چنین ترسیم شده بود که در روزهای تاریکی و بی‌ایمانی پیش از بازگشت دوشنبه، نوری ویژه بر کلیسای خود عطا کند. چون آفتاب عدالت، قرار بود بر کلیسای خود طلوع کند، «با شفا در بال‌هایش.» ملاکی ۴:۲. و از هر شاگرد راستین می‌بایست تأثیری برای حیات، شجاعت، یاری‌رسانی و شفای حقیقی منتشر شود.

"آمدن مسیح در تاریک‌ترین دوره تاریخ این زمین روی خواهد داد. روزهای نوح و لوط وضعیت جهان را درست پیش از آمدن پسر انسان به تصویر می‌کشند. کتاب مقدس، که به این زمان نظر دارد، اعلام می‌کند که شیطان با تمام قدرت و «با همه فریبندگی ناراستی» عمل خواهد کرد. دوم تسالونیکیان ۲:۹، ۱۰. عملکرد او به‌روشنی در تاریکی به‌سرعت فزاینده، خطاهای بی‌شمار، بدعت‌ها و گمراهی‌های این ایام آخر آشکار است. شیطان نه‌تنها جهان را اسیر می‌سازد، بلکه فریب‌های او همچون خمیرمایه در کلیساهای معترف به خداوند ما عیسی مسیح نفوذ می‌کند. ارتداد بزرگ به تاریکی‌ای به عمق نیمه‌شب خواهد انجامید. برای قوم خدا، آن شبی خواهد بود از آزمون، شبی از گریه، شبی از جفا به‌خاطر حقیقت. اما از دل آن شب تاریکی، نور خدا خواهد درخشید." پیامبران و پادشاهان، ۷۱۶، ۷۱۷.